

Wspólnota "Miriam"

Odnowa w Duchu Świętym

Rzeszów - Tabor

3 listopad 2021

BIULETYN WSPÓLNOTY, ROK XIII, NUMER 590

Spotkania Wspólnoty odbywają się według harmonogramu umieszczonego na stronie Wspólnoty w Domu Diecezjalnym „Tabor”
ul. Połonińska 25

Teksty do medytacji od 4.11.2021 r.

Poprzedni rok zakończyliśmy spotkaniem ze św. Ignacym i różańcem. Wiele osób pyta, jak będzie wyglądał świat dalej, co się stanie. Jako wspólnota Kościoła, mamy wołać w każdej sytuacji – niech się stanie wola Twoja, ale jednocześnie w sercu mieć pragnienie – przyjdź Panie Jezu. Będziemy dlatego kroczyć drogą Apokalipsy oraz Dzienniczka św. s. Faustyny. Oba teksty mają nam pokazać jak Bóg się nami opiekuje.

Będziemy kroczyć znaną nam metodą syntezy, czyli czytając oba teksty najpierw biblijny (ok. 15 min) i tekst Dzienniczka (ok. 10 min), mamy dokonać pewnej syntezy. Razem praca powinna nam zająć ok. 30. min.

Na owocną pracę, błogosławieństwo +

Oddaję każdego z Was w rany Chrystusa i Jego Krew, oraz zamykam w Sercu Maryi.

ks. Damian, Pasterz

Wskazówki do pracy od soboty:

1. Postaw się w obecności Pana, uświadamiając sobie przed Kim stoisz i z Kim masz rozmawiać.
2. Przy pomocy umysłu, wyobraźni, pamięci usiłuj odnaleźć się w rozważanej scenie. Oczami wyobraźni zobacz wszystko co się dzieje, przyjrzyj się każdemu kto występuje w scenie – nakręć swój film.
3. Co w danym fragmencie Bóg chce powiedzieć do Ciebie? Do czego Cię wzywa? Jak pokazuje Siebie / Kościół / świat? Przeczytaj później komentarz i przemyśl dany tekst.
4. Przeczytaj wskazany na dzień fragment z Dzienniczka św. s. Faustyny.
5. Zapisz wnioski z obu fragmentów do swojego zeszytu.

Telefon Wspólnoty

☎ 884-315-151

Struktura Wspólnoty:

ks. Damian Ziemia

Pasterz

tel. 791-386-047

e-mail: mini-damian@o2.pl

Barbara Zacharska

Lider

tel. 607-433-848

e-mail: b-lech@wp.pl

Katarzyna Zdeb

V-ce lider

Marcin Zacharski

V-ce lider

Dzień	Fragment Apokalipsy	Dzienniczek św. s. Faustyny
Czwartek	Ap 7,1-8	522-529
Piątek	Ap 7,9-17	530-535
Sobota	Ap 8,1-5	536-549
Niedziela	Ap 8,6-13	550-564
Poniedziałek	Ap 9,1-12	565-567
Wtorek	Ap 9,13-21	568-573
Środa	Ap 10,1-11	574-582

Czwartek:

Apokalipsa – Ap 7, 1-8 to jedna z tych partii Apokalipsy, które mają dodać otuchy chrześcijanom. Przesłanie tego ustępu jest zbawcze. Ci, co należą do Boga, biblijna Reszta, zostaną uchronieni od szalejących w tym świecie żywiołów zła, przynajmniej wewnętrznie. Druga główna myśl jest eklezjologiczna. Kościół wychodzi z Izraela i można go zaprezentować w jego strukturze jako zgromadzenie

Animatorzy diakonii

Danuta Partyka
diakonia modlitewna

Dawid Przydział
diakonia uwielbienia

Alicja Cyrnek
diakonia prowadzenia
spotkań

Marcin Zacharski
diakonia modlitwy
wstawienniczej

Bartłomiej Medygrał
diakonia liturgiczna

Katarzyna Świder
Magdalena Rząsa
diakonia wprowadzająca

Klaudia Winiarska
Konrad Przydział
diakonia medialna

Joanna Wojdyło
Wojciech Wojdyło
diakonia organizacyjna

Barbara Zacharska
diakonia prorocka

Katarzyna Zdeb
diakonia miłosierdzia

dwunastu plemion. W punkcie wyjścia Kościół utożsamia się więc z ludem Izraela jako Bożymi wybranymi, a w punkcie dojścia jest mesjańską społecznością wszystkich zbawionych. Liczebność wybranych, wyrażona symboliczną liczbą 144.000, „Izrael do kwadratu i tysiąckrotny”, okazuje się olbrzymia. Czwórka była powszechnym symbolem kosmicznym, wyrażała cztery strony świata. Do dziś symbolizują one jego całość. Nowy anioł nadchodzi od wschodu, czyli ze strony światła dnia i raju (Rdz 2, 8; 3, 24), a więc zapowiada zbawienie. Zwykłą funkcją pieczęci było oznaczanie własności. Opieczętowanie należą więc do Boga. Oznacza to, że opieczętowanie ma ich zabezpieczyć. Potwierdza to 9, 4, gdzie demoniczna szarańcza nie może razić tych, którzy mają pieczęć Bożą na czołach. Pozbawieni tego znamienia mieli być zabici. Co było na pieczęci? Ap 14,1 podaje, że zbawieni mają na czołach imię Baranka i Jego Ojca. Odpowiada to tradycji, że pieczęć Boga nosiła Jego imię.

Dzienniczek św. s. Faustyny: ...

Piątek:

Apokalipsa – Nieprzeliczone mnóstwo to oczywiście pewna figura literacka, znana w starożytności. My powiedzielibyśmy: „miliony”. Niezliczeni ludzie ze wszystkich narodów powołani są do zbawienia i - co więcej - już teraz je osiągają, przechodząc jako zwycięzcy od cierpień i prześladowań ziemskich do życia w niebie. To życie oznacza przede wszystkim doświadczenie obecności Boga na tronie w świątyni niebiańskiej. Bezpośrednim opiekunem ludzi, rozdawcą daru życia i radości jest jednak boski i mesjański Baranek, Chrystus. Odpowiedzią istot niebiańskich i ludzi na wybawienie jest nieustanny zachwyt i hołd. Nowy motyw to liście palmowe w rękach. Były to liście palmy daktylowej. Ich symbolika jest bogata. Żydom kojarzyły się z początku ze Świętem Namiotów, upamiętniającym Izraela na pustyni, gdyż w ten dzień podczas liturgii wymachiwano liśćmi palmowymi. W świetle śródziemnomorskim oznaczały one głównie zwycięstwo. Czas teraźniejszy *przychodzą* sugeruje, że liczba zbawionych się stale powiększa. *Ucisk* (gr. *thlipsis*) to popularna w ówczesnym judaizmie i chrześcijaństwie nazwa klęsk i prześladowań, jakie czekają ludzi już wkrótce albo kiedyś przed czasami ostatecznymi. Stwierdzenie, że zbawieni zostali oczyszczeni dzięki krwi Baranka sugeruje, iż nie stało się to dzięki ich własnej śmierci męczeńskiej. Raczej dzięki przyjęciu łaski zbawczej. Optukanie szat jest aluzją do mnogich obrzędów oczyszczających ze ST, do których należało mycie i pranie. Obmycie szat ma tu oczywiście przenośny sens obmycia wewnętrznego, uświęcenia; szaty wyrażają stan wewnętrzny

Dzienniczek św. s. Faustyny: ...

Sobota:

Apokalipsa – Pieczęcie i ich otwarcie przez Baranka zostały zapowiedziane. Otwarcie ostatniej, siódmej pieczęci nie sprowadza natychmiastowych katastrof, jak otwarcie poprzednich, choć poniżej, w w. 5 i w nowym cyklu trąb, takowe następują. Zamiast tego zapada tajemnicza cisza na pół godziny. Skoro jest to pieczęć siódma, cisza może, jak siódmy dzień stworzenia, oznaczać spoczynek Boga. W kategoriach dramaturgicznych cisza oznacza zwłokę i napięte oczekiwanie na nowe wydarzenia. Siedmiu aniołów to znowu liczba symboliczna, wyrażająca kompletność i doskonałość. Trąby, jakie otrzymali aniołowie, nie były właściwie instrumentami muzycznymi, lecz raczej donośnymi sygnałówkami, gdyż taką funkcję miały trąby i rogi w starożytności. Rzucone na ziemię węgle nie powodują jednak pożaru, lecz wywołują burzę i trzęsienie ziemi. Żar nie tyle podpala, co doprowadza do wstrząsu, a to oznacza; iż nie należy go traktować zbyt dosłownie. Chodzi raczej o to, że żar niebiański pada na ziemię (por. Łk 12, 49), ale ta nie może znieść kontaktu z boskim pierwiastkiem. Dlatego niebiańska liturgia okazuje się źródłem nie wybawienia, lecz plag; To, co dla chrześcijan jest odpowiedzią na modlitwy, teofanią, znakiem nadejścia Boga (jak w Wj 19, 16-19; Ap 4, 5), dla innych okazuje się zarzewiem katastrofy i początkiem sądu. Punktem dojścia serii wizji tronu Bożego jest składana w ciszy ofiara kadzielną, której towarzyszy wznosząca się do Boga modlitwa świętych, czyli wszystkich istot bliskich Bogu. Odpowiedzią jest ogień niebiański, który zostaje rzucony na ziemię, inaugurując serię plag, dotkliwych dla występujących. Wynikają one z sądu Boga nad światem.

Dzienniczek św. s. Faustyny: ...

Niedziela:

Apokalipsa – Perykopa przedstawia zapowiadane przez trąby katastrofy o zasięgu kosmicznym, ale inspirowane zjawiskami naturalnymi: wybuchy wulkanów z ich skutkami oraz upadek meteorytu i trujące wody. Przypominają one plagi ze Starego Testamentu. Księga interpretuje te plagi jako częściowy sąd nad wrogami Boga i Dobrej Nowiny, odbywający się w czasach historycznych, podobnie jak plagi towarzyszące otwieraniu pieczęci. Wymienione tu klęski są symbolem wszelkich katastrof doczesnych (ze starożytnych komentatorów taką aktualizację proponował zwłaszcza Andrzej z Cezarei, który widział w nich również symbol najazdów). Jednocześnie stanowią zapowiedź i odbłask końca. Doraźnie dają też one odpowiedź na uciskanie wierzących (3,10; 7, 14; 13,15-17), będąc karą, która spada na wrogich Bogu mieszkańców tej ziemi. Plagi związane z siedmioma czasami okażą się dopełnieniem tego sądu. Grzeszność ludzi, podobnie jak przy grzechu pierwszych rodziców, ściąga też katastrofy na przyrodę. Większość ludzi jednak ocaleje, mimo rozmiaru nieszczęść, gdyż Bóg miarkuje ten obecny sąd.

Dzienniczek św. s. Faustyny: ...

Poniedziałek:

Apokalipsa – Anioł czeluści jest najwyraźniej złym aniołem, choć całe działanie szarańczy jest dopuszczoną przez Boga plagą. Zgodnie z myśleniem biblijnym o Bogu, jest On widziany jako pierwsza przyczyna wszystkiego, także klęsk, których przyczyną bezpośrednią są żywioły i moce zła. W Qumran „Abaddon” jest synonimem Beliala. Zło skieruje się z woli Boga przeciwko złu. Ludzie nienależący do Boga, niechronieni przez Niego, zostaną wydani na pastwę demonicznych, fantastycznych potworów, zadających im straszne cierpienia. Szarańcza - duże, latające owady, przypominające koniki polne – to częsta na Bliskim Wschodzie klęska żywiołowa. Chmary szarańczy mogły całkowicie zniszczyć zbiory i spowodować głód, o czym wspomina Biblia. Ta jednak szarańcza nie ma charakteru klęski naturalnej, gdyż otrzymała moc skorpionów, które rażą boleśnie, a czasem i śmiertelnie. Szarańcza ta ma nie atakować roślinności. Obraz szarańczy oderwany jest więc od zjawiska naturalnego i nabiera charakteru symbolicznego. Ma ona razić ludzi, stanowi karę spadającą na grzeszników. W opisie tych potworów, przedstawionych jako zwierzęce hybrydy, z wykorzystaniem motywów mitycznych, łączą się rozmaite nieszczęścia: niszcząca szarańcza, jadowite skorpiony, groźni wojownicy, podziemne siły demoniczne. Pozwala to widzieć ową szarańczę jako surrealistyczny w formie obraz mnogości nieszczęść spadających na występną ludzkość w świecie obecnym. Stanowi ona transpozycję plag biblijnych, takich jak opisane w Wj 10, 4-20.

Dzienniczek św. s. Faustyny: ...

Wtorek:

Apokalipsa – Bóg pozwala im działać: choć źli, posłużą Jego planom, dokładnie ułożonym; zło będzie wykorzystane jako kara dla złych. Bóg czuwa i panuje nad sytuacją, jest w tym element otuchy dla wierzących. A jako pierwsza przyczyna wszystkiego przewiduje także zło. Liczba jeźdźców jest fantastycznie duża, co wyraża niewyciężoną potęgę armii. Skonstruowano ją przez podniesienie do potęgi miary, czyli dziesięciu tysięcy, najwyższej mającej własną nazwę liczby greckiego systemu liczenia. Wyliczono pięć konkretnych czynów ludzi odmawiających nawrócenia; ma to charakter pewnej listy grzechów głównych: bałwochwalstwo, morderstwa, czary, nierząd, kradzieże. Plagi zesłane na ludzkość polegają na tym, że Bóg dopuszcza atak zła na grzesznych ludzi. Są oni karani już na ziemi, gdyż ich grzechy wymagają odpłaty (podobnie rozumie plagi egipskie Mdr 11 - 19). To zło, pokazane w zabarwionym mitycznie obrazie najazdu fantastycznych potworów, kulminuje w masowym zabijaniu winnych. Powinno to ludzi skłonić do nawrócenia, ale nawet w obliczu śmierci i okropieństw wojny, przedstawionych tu symbolicznie, trwają oni przy bałwochwalstwie, przesądach i najcięższych grzechach. Jest to pesymistyczny osąd świata zewnętrznego.

Dzienniczek św. s. Faustyny: ...

Środa:

Apokalipsa – Przedstawiony tu anioł nie przypomina poprzednich ani następnych, jest właśnie „inny”, przez co wymaga odrębnej identyfikacji. Ma on, po pierwsze, cechy boskie, gdyż jest odziany w obłok, symbol chwały i obecności Bożej. Apokalipsa przypomina tutaj najpierw postać Chrystusa jako Mesjasza o boskich cechach oraz Bożego wysłannika, czyli „anioła”. Kolejne obrazy malują Jego potęgę. Anielski Chrystus gwarantuje wobec Boga żywego, Stwórcy świata, spełnienie Jego zamysłów, zapowiedzianych prorokom. Nie wszystkie jednak Boże zamiary mogą być ogłoszone. Tenże anielski Chrystus z woli Bożej przekazuje autorowi Apokalipsy zwój prorocत्व przeciw narodom i władcom, o których treści i realizacji powiedzą rozdziały następne. Słowo Boże w prorocत्वie niesie ze sobą i trud, i radość.

Dzienniczek św. s. Faustyny: ...

Ogłoszenia

- 1. Przypominamy, o obowiązkowej modlitwie Anioł Pański w intencji na otwartość na charyzmaty i jej przyjmowanie dla wszystkich członków wspólnoty przez ręce Maryi oraz zachęce Pasterza do postu w intencji wspólnoty 12 dnia miesiąca.**
2. Postuga modlitwą wstawienniczą prowadzona w pierwszą i trzecią środę miesiąca w godz. od 17.00 do 18.00 w salce Miriam (główny budynek DD Tabor, poziom -1). Zapisy przez formularz na stronie internetowej www.miriam.rzeszow.pl.